Balada o dvou - Marien

F#mi

```
         E                                  A
Zlé mu přišlo na jazyk, že něco začíná a končí
         F#mi                                    H
Proč se vlastně omlouvat, když ho to táhlo za jinou
       G#mi                                      A
Když velký, šťastný dům byl hezky natřený jen zvenčí
   C#mi                                      F#  F#mi
A zločin z vášně soudci možná pochopí a prominou

Ten plamen lidských vášní, co tak pálil dneska zebe
O tom, co je vlastně zač, čet‘ z advokátních dopisů
Kdo jednou změnil vlak, pozdě ptá se „kam to jede?“
A stejně s každou skončí ve stanici všedností a kompromisů
E
Bez podpisu

Ref
             A              H             E
A v každém z nás je tajná skrýš, kam nevidíš
        A            H             E
Kam ukládá se tajemství tvých pochybností
 A                   H                 G#mi  C#mi
Jen v noci, když je tma, vrací se jak stíny
         F#  F#mi              H
A hůř se spí v polštářích minulosti

Pak země vypálená, výčitky spraví láhev druhá
Další dva se rozešli a nic víc se nestane
Jenže on byl hrubý pytel, tak i záplata je hrubá
Co na tom, že si život navždy ve dvou vymysleli křesťané

I jeho děda říkal „jak chceš ležet, tak si ustel“
Ať už dobré nebo zlé, všechno se vrátí, uvidíš
Vždyť svět je jako stará, značně rozvrzaná postel
I když už jednou hezky ležíš, stejně se moc nevyspíš
Jak málo víš

Ref
A v každém z nás je tajná skrýš…
```